

Mogočen poudarek skupnosti med Slovenci in Hrvati ob severni meji

Po preteku 21 let je prišlo 15. maja v obmejnem Mariboru do mogočnega poudarka skupnosti med Slovenci in Hrvati ob priliki obiska predstavnikov hrvatske književnosti. Omenjenega dne so se pripeljali v Maribor prvaki hrvatskih pisateljev in pesnikov. Ta obisk je bil v sedanjih nevarnih časih ravno ob severni meji velikega narodnega in državnega pomena.

Maribor in njega predstavitelji so se dobro zavedali vrednosti obiska Hrvatov in so storili vse, da je prišlo ob tej priliki do veličastne manifestacije slovensko-hrvatske vzajemnosti. Na poziv župana je bil Maribor v zastavah.

Kljub slabemu vremenu je kolodvor in prostor pred njim napolnila velika množica ljudi; navzoči so bili pri sprejemu predstavniki vseh narodnih društev in največ je bilo mladine, iz koje src je prekipevalo navdušenje. Ob prihodu vlaka s hrvatskimi gosti so zaurili proti nebu gromoviti vzkliki v pozdrav.

Po burnem pozdravljanju je bila izrečena Hrvatom prva dobrodošlica s poudarkom, da je minulo prejšnji mesec 21 let, ko je pozdravil Maribor zadnje hrvatsko odposlanstvo. Takrat so spremljali Hrvati iz Dunajskega Novega mesta zemeljske ostanke Zrinjskega in Frankopana ter so jih prepeljali v Zagreb.

Tedaj so pozdravili obmejni Slovenci v največjem številu brate Hrvate z generalom Maistrom na čelu. Takrat je Maribor na poziv osvoboditelja Maistra prisegel, da bo branil obmejno slovensko zemljo tako, kot sta svojo zemljo branila Zrinjski in Frankopan, in da si bodo ohranili Slovenci in Hrvati zvestobo za vso bodočnost.

Minula doba 20 let naj bo svarilo, da se ne smemo nikoli več razdružiti in da bo ostala skupnost med Slovenci in Hrvati vedno krepka. Prehudi so časi, da bi zamogla dva na tako ozkem prostoru stisnjena majhna naroda, kot sta slovenski in hrvatski, vztrajati v ločitvi duhov, kot se je to pokazalo v preteklih dvajsetih letih.

Za prvi pomembni pozdrav se je zahvalil predsednik društva hrvatskih književnikov g. dr. Ilja Jakovljevič. Naglasil je pomen prihoda Hrvatov v obmejni Maribor s stališča tesnih vezi, ki vežejo Slovence in Hrvate. Brat-

stvo med Hrvati in Slovenci resnično obstoji in hrvatski narod bo branil bratsko slovensko zemljo kot svojo.

Nato so zapeli pevci nekaj pesmi, godba je zaigrala himno »Hej Slovani«, ki jo je pela z gromovitim navdušenjem večtisočglava ljudska množica.

Na poti od kolodvora v mesto so bili deležni predstavniki hrvatske kulture navdušenega vzklikanja.

Bratje Hrvati so se po slovesnem sprejemu podali na grob osvoboditelja Maribora in slovenskega pesnika generala Rudolfa Maistra in so položili lep venec.

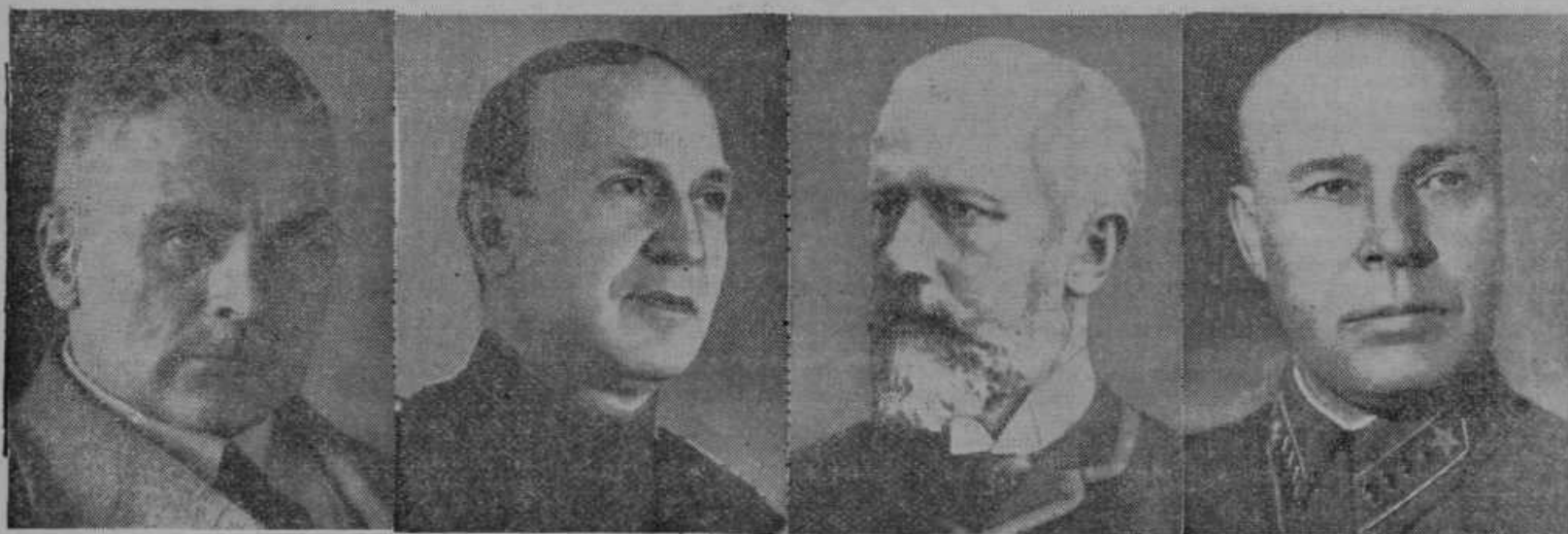
Zvečer 15. maja je mariborsko občinstvo napolnilo dvorano narodnega gledališča do zadnjega kotička in zadržljivo poslušalo in sledilo čitanju odlomkov iz najboljših pisateljskih in pesniških del v Maribor prihitelih hrvatskih pisateljev ter pesnikov.

Želeti bi bilo, da bi bilo podobnih obiskov iz bratske Hrvatske še več in posebno v obmejne slovenske kraje v sedanjih resnih časih, ko se mora v Jugoslaviji sloga med bratskim narodom pojekleniti.

Po svetu

Francoska vlada presnovana. Francosko vojno vlado so 18. maja ponovno preosnovali. Ministrski predsednik Reynaud je prevzel še

vojno ministrstvo. Dosedanji vojni minister Daladier je postal zunanji minister. Kot podpredsednik je stopil v vlado 84 letni maršal



Mackensen, nemški poslanik v Rimu, ki igra v sedanjih časih veliko vlogo

Dino Alfieri, novi italijanski poslanik v Berlinu, od katerega si Nemci veliko obetajo

7. V. je poteklo 100 let, kar se je rodil znameniti ruski skladatelj Čajkovski

Sovjetski maršal Timošenko, ki je zamenjal prejšnjega komisarja za vojsko Vorosilova

»Kmalu se spet oglasim — gotovo še ta teden. Tedaj, Trezika, ti prinesem čeden zlat prstanček, tega boš morala zmeraj nositi, da svojega Ivana ne boš pozabila.«

»Ivan, nikar si ne napravljaj stroškov!« je branilo dekletu; »saj moram itak zmeraj nate misliti.«

»Ne, ne, takile prstani imajo skrivnostno moč,« se je šalil; »srca grejejo, da se ne ohladijo. Toda imeti ga moraš vedno na roki, še za minuto ga ne smeš sneti. Če bi kdaj videl, da ga nimaš, bi me utegnili zmagati hudobna misel, da ti je najine današnje kupčije žal, hahaha.«

»Ti, ti!« mu je dekletu zapretilo. »Toda ljudje bodo videli, da imam prstan, in si bodo jezike brusili.«

»Naj si jih brusijo!... Kvečjemu bodo mogli reči, da si je doktor Silan na stare dni še osvojil preljubko nevestico. S tako nevesto se lahko postavim.«

Vzel je klobuk in palico, podal dekletu in materi roko ter stopil počasi k durim, zraven pa je poredno otožno pel:

»Adijo pa zdrava ostani,
podaj mi še enkrat roko,
pa name nikar ne pozabi...!«

Osem dni nato je imela Trezika zlat prstan z bleščočim kamnom, ki so ga vsi v Senčarjevi trgovini kaj kmalu opazili na njeni roki.

III.

Konec aprila so bile v Šentanelu občinske volitve. Kar je bil v občinskem svetu, je Končnik mnogo storil za občino. Največ po njegovi zaslugi so zgradili občinsko žago, regulirali so vodo, da ni več vsako vigred drla čez bregove, dosegli so, da je dala država podporo za živinorejsko zadrugo; zadnje čase je snoval Končnik občinsko elektrarno in je dal na svoje stroške izdelati načrt za tako elektrarno; pol leta sem, kar je tajnik zbolel, je opravljal tudi vse pisarniško delo na občini.

Po svojih sposobnostih je daleč nadkriljeval vse druge občinske može. Zaradi tega so tudi splošno menili, da bo on prihodnji župan. Ker je bil tako ponosen, si županske časti ni le želel, ampak je bil trdno prepričan, da nihče drug župan biti ne more kakor on. Večkrat je pred volitvami namignil, kaj vse bi storil, ko bi bil župan. Niti v misel si ni vzel, da ima precej nasprotnikov. Nekateri kmetje so se namreč bali, da bi s svojo podjetnostjo utegnili spraviti občino v dolgove; drugi so bili proti njemu, ker so mu njegovo prevzetno ponašanje zamerili; mnoge pa si je odbil zaradi svojega prepira z župnikom.

Tedaj se je zgodilo, česar Končnik nikoli ni pričakoval: pri volitvah je čisto pogorel. Tako malo glasov je dobil, da niti v občinski odbor ni prišel. Prevzetnega moža je to vsega zmedlo. Odvihral je domov, zaklenil

2.200.000 din. Zdaj, ko se je podražil papir, je mnogo povpraševanja po starih cunjah. Podobno organizacijo bodo uvedli po vseh večjih mestih Velike Britanije.

Z iznajdbo torpeda obogateli drugi. Torpedo ima velevažen pomen v sedanji vojni. — To strašno pomorsko in zračno orožje je bilo dolgo tajno. Iz švedskih virov se zdaj izve, da je bil pravi izumitelj torpedov švedski inženir Anton B. Zandahl. On je s svojo iznajdbo napravil 1864 prvi poizkus na jezeru Hammarby. Več tisoč ljudi je opazovalo spretnost izuma, ki je postal usodepoin za človeštvo. Zandahl je bil talentiran inženir, pa slab trgovec. Švedska vlada se je sicer zanimala za njegov izum, ni mu pa branila, stopiti v

